

for kort tid siden spillede ud med en stribe barske forslag om, hvordan sparemålene skulle nås.

Lad mig med det samme sige, at SF ikke har nogen problemer med de overordnede målsætninger om nedbringelsen af underskuddet på statsfinanserne og om stramhedsgraden i finansloven. Hvis vi har problemer, skulle det da lige være med hensyn til, at vi gerne ser, at underskuddet på statsfinanserne bliver bragt hurtigere væk, end regeringen lægger op til.

Men derudover har vi mange kritiske synspunkter med hensyn til sammensætningen af den stramhed, regeringen lægger op til. SF er nemlig grundlæggende imod at sende regningen til de svagest stillede, og vi oplever i høj grad, at det er det, regeringen gør ved at foreslå 520 mio. kr. i besparelser på dagpengeområdet, besparelser på bolig sikringen og pensionisternes boligydelse, stramninger vedrørende førtidspensionerne og en endnu ikke udmøntet besparelse på 125 mio. kr. i Sundhedsministeriet.

Vi mener, det er forkert at foreslå en afskaffelse af overgangsydelsen, som har været en hjælp for mange nedslidte mennesker på arbejdsmarkedet. Vi mener, det er forkert at lægge op til, at flere falder igennem dagpenge-systemet og ned på bistandshjælp. Vi mener, det er forkert at skære ned over for førtidspensionister og syge med behov for hjælp, for sparemålene kan jo godt nås med andre midler. På Sundhedsministeriets område kan der endda spares betydelig mere, hvis regeringen vil være med til at gennemføre en medicinpriskontrol, der kan bringe priserne ned på samme niveau som i landene omkring os.

Derudover har SF en stribe bud på, hvor der godt kan spares med social forsvarlighed. Lad mig nævne indtægtsgraduering af sociale ydelser, så vi ikke bliver ved med at sende børnechecken til mennesker med meget store indkomster. Lad mig nævne Kulturministeriet, hvor vi gerne vil være med til at spare på den alt for ekstravagante og dyre udbygning af Det Kongelige Teater. Lad mig nævne Trafikministeriet, der har en række miljømæssigt uforvarselige motorvejsbyggerier igang. Lad mig nævne militæret, som enhver vel ved at SF gerne vil spare på. Men lad mig også nævne nedlæggelsen af statsamtterne og en reduktion af overarbejdet i det offentlige som eksempler på, at vi godt kan nå de spare mål, regeringen har sat sig, og endda mere end det.

Ud over at nå disse spare mål vil SF nemlig også gerne sørge for, at der er penge tilovers til en forstærket indsats på en række områder, især ved at løse miljøproblemer på en måde, der samtidig giver god beskæftigelse. Vi ærgrer os i SF over, at regeringen i sin indsats imod arbejdsløsheden i dag i høj grad har overtaget Schlüterregeringernes tænke måde.

Problemet er efterhånden igen ved at blive fremstillet sådan, at det er den enkelte arbejdsløse, der er noget galt med. Det er ham og hende, man mistænker for passivt at ville være for længe i systemet. Det er ham og hende, der skal motiveres, piskes eller – på fint Christiansborgsprog – have incitament til at få hænderne op af lommen.

Men det er slet ikke sådan, virkeligheden ser ud for SF. Der er i titusindvis, ja i hundredtusindvis af mennesker, der meget gerne ville have et arbejde, hvis bare det fandtes. Og derfor må vores indsats koncentreres om to ting: at skabe de nødvendige arbejdspladser og at skabe de uddannelsesmæssige forudsætninger for, at de ledige kan indpasses på et arbejdsmarked, der hele tiden er i udvikling.

Lad mig starte med uddannelsessiden: Et samfund, der ikke sørger for tilstrækkelig uddannelse, løber meget hurtigt ind i problemer på arbejdsmarkedet. Det er åbenlyst, at de første flaskehalsproblemer med mangel på arbejdskraft viser sig netop dér, hvor uddannelsessiden er blevet svigtet.

Lad mig nævne murerfaget som et godt eksempel: Gennemsnitsalderen blandt murere er i dag 47 år, og det kommer meget nemt til at gå gruelig galt med mangel på murere. Der er nemlig slet ikke det antal unge på vej ind i faget, som skal til for at erstatte de ældre, der er på vej ud for at gå på pension. Alle i byggebranchen ved det, men er der nogen, der gør en indsats for at løse problemet? Det er spørgsmålet!

Det er desværre et helt generelt billede, vi står overfor. I mange fag er der investeret alt for lidt i uddannelse med det resultat, at selv et moderat opsving hurtigt kan give mangel på arbejdskraft. Derfor støtter SF meget kraftigt regeringen i, at der skal sættes mere på uddannelse og efteruddannelse, men vi vil meget gerne snart se nogle konkrete tal på bordet for, hvor mange nye uddannelsespladser regeringen vil skabe. Flotte hensigts erklæringer kan være udmærkede, men vi foretrækker kontante realiteter.

Uddannelse er også en meget vigtig brik for SF, fordi vi går ind for en langt større fordeling